

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10413/2024
28.05.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужила АА и ББ, обе из ..., чији је заједнички пуномоћник Борис Ступар, представник Службе правне помоћи у Градској управи Кикинда, против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Војо Латиновић, адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 50/24 од 31.01.2024. године, у седници одржаној 28.05.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 50/24 од 31.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди П2 398/23 од 07.12.2023. године, ставом првим изреке, одлучено је да се продуже мере заштите од насиља у породици. Ставом другим изреке, туженом је забрањено да се приближава тужили АА и месту њеног становања у ... на удаљености мањој од 100 метара и наложено туженом да се уздржава од тог приласка. Ставом трећим изреке, забрањено је туженом да на било који начин угрожава лични и телесни интегритет тужиле АА, сваким грубим, дрским и злонамерним понашањем и наложено туженом да се уздржава од таквог понашања. Ставом четвртим изреке, одређено је да се ове мере заштите од насиља у породици изричу на период од годину дана и да могу бити продужене уколико не престану узроци због којих су изречене. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев у односу на тужилу ББ. Ставом шестим изреке, одређено је да жалба на ову пресуду не задржава њено извршење. Ставом седмим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 50/24 од 31.01.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у ставу првом, другом, трећем, четвртном, шестом и седмом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију из чије садржине произлази да исту побија због битних

повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужила АА благовремено је поднела одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...10/23), Врховни суд је оценио да је ревизија туженог неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Другостепени суд је одлучио о жалби тако што је прихватио чињенично стање утврђено првостепеном пресудом и за донету одлуку изнео правне разлоге у односу на које ревизија није основана. Следом наведеног, наводи ревизије у вези са чињеницама не уживају значај, имајући у виду да је чланом 407. став 2. ЗПП, изричито прописано да ревизија не може да се изјави због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила АА је бивша супруга туженог, а тужила ББ, њихова ћерка. Пресудом Основног суда у Кикинди П2 314/22 од 20.10.2022. године, одређене су мере заштите од насиља у породици и туженом забрањено да се приближава тужилама и месту њиховог становања на удаљености не мањој од 100 метара и да их узнемирава на било који начин. Мере су изречене из разлога што је тужени у алкохолисано стању применио физичку силу према бившој супрузи, а затим дошао у конфликт са ћерком, коју је у току свађе ухватио за руку и одгурнуо. Пре одређивања мера заштите од насиља у породици туженом су изречене и продужене хитне мере са трајањем до 23.09.2022. године. Тужила ББ је 25.07.2023. године пријавила полицији да је оштрим предметом избушена предња гума на возилу и да је на тераси разбијено стакло, а 23.09.2023. године тужила АА је пријавила полицији да је на њено возило просута фарба по ветробранском стаклу. Поднела је кривичну пријаву против НН лица због кривичног дела оштећење туђе ствари. Дана 10.10.2023. године, тужила АА пријавила је полицији да је више пута током 2022. године добијала позиве са непознатих бројева, а када би се на те позиве јавила, лице које је позивало са друге стране је ћутало. Средином августа 2023. године, док је својим возилом заједно са тадашњим емотивним партнером тужила ишла на посао, иза њеног возила кретало се возило марке "Fiat Punto" којим је управљао тужени, пратио је улицом ... и ..., све до семафора на углу са улицом ..., на малој удаљености са упаљеним дугим светлима.

Након изрицања мера заштите које су биле одређене тужени је напустио родитељску кућу, а тужила је са ћерком једно време боравила код својих родитеља, потом се у октобру 2022. године вратила у породичну кућу у којој и сада живе, са родитељима туженог има закључен уговор о доживотном издржавању и са њима је у добрим односима. Тужени за време трајања изречених мера заштите са тужиљом ББ није био ни у каквом контакту, према њој није испољавао насилно понашање. Тужила ББ не осећа страх од оца и сматра да је његово насилно понашање искључиво усмерено на њену мајку. Тужила АА је у међувремену засновала нову емотивну везу и њен партнер живи у близини места пребивалишта туженог. Тужени се на ту адресу преселио пре него што је тужила започела нову емотивну везу.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање, нижестепени судови су закључили да је због понашања туженог сврсисходно поновно изрицање мера породично-правне заштите тужиље АА, у смислу члана 197. и 198. Породичног закона. Како је тужиља започела емотивну везу са другим мушкарцем који живи у непосредној близини боравишта туженог, то појачава ризик од евентуалног понављања сличних понашања, па се изрицањем мера остварује и превентивни ефекат. Тужбени захтев тужиље ББ одбијен је из разлога што у односу на њу не постоје разлози за продужење мере заштите од насиља у породици, у смислу члана 199. Породичног закона, јер тужиља за време трајања мера заштите од насиља у породици са оцем није имала никакав контакт, а претходно инцидент који је претходио изрицању мера заштите био је изолован у њиховом међусобном понашању у ранијем периоду.

Породичним законом („Службени гласник РС“, број 18/05...6/15), прописано је да је забрањено насиље у породици и да свако има, у складу са законом, право на заштиту од насиља у породици (члан 10). Насиљем у породици сматра се понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство другог члана породице, нарочито: наношење или покушај наношења телесне повреде, изазивање страха претњом убиства или наношења телесне повреде члану породице или њему блиском лицу, присиљавање на сексуални однос, навођење на сексуални однос или сексуални однос са лицем које није навршило 14. годину живота или немоћним лицем, ограничавање слободе кретања или комуницирања са трећим лицем, вређање, као и свако друго дрско, безобзирно и злонамерно понашање (члан 197 став 1. и 2). Против члана породице које врши насиље суд може одредити једну или више мера заштите од насиља у породици, којом се привремено забрањује или ограничава одржавање личних односа са другим чланом породице (члан 198. став 1). Мера заштите од насиља у породици може се продужавати све док не престану разлози због којих је мера била одређена (члан 199).

По оцени Врховног суда, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су усвојили тужбени захтев тужиље АА, позивом на цитиране одредбе члана 10, 197, 198. и 199. Породичног закона.

Насиље у породици подразумева свако понашање које одступа од стандарда уобичајеног опхођења и комуницирања са члановима породице, за које, да би било квалификовано као насиље у породици, није неопходан одређени континуитет (трајност таквог понашања), већ је у одређеним ситуацијама довољан и један акт понашања који има карактер насиља у породици.

Код утврђеног да је тужени након одређивања мера заштите од насиља у породици тужиљу пратио аутом на путу до посла, на начин којим скреће пажњу возећи непосредно иза возила тужиље, правилно су нижестепени судови закључили да су испуњени услови да се продужи мера заштите у складу са чланом 199. Породичног закона. Наиме, свако поступање туженог према тужиљи за време трајања већ изречених мера заштите којим се угрожава спокојство тужиље представља довољан разлог за продужење мера породично-правне заштите, нарочито при чињеници да породично насиље, по правилу, има узлазну линију у виду облика испољавања и последица које изазива, те је неопходно изрицање мера заштите онда када насиље још увек није попримило теже облике.

Сврха заштитних, породично-правних мера је да се њиховом применом спречи поновно извршење насиља у породици, да се обезбеди заштита физичког и психичког интегритета, здравља и личне безбедности члана породице изложеног насиљу, као и да се отклоне околности које погодују или подстичу понављање насиља, о чему суд води рачуна и приликом одлучивања о продужењу већ изречених мера заштите.

У конкретном случају, парничне странке су у озбиљно поремећеним односима, таквим да је дошло до психичког и физичког насиља туженог према тужиљи, те је потребна одређена временска и просторна дистанца између њих, како би тужиља поново успоставила равнотежу у свом животу, коју дистанцу тужени није испоштовао ни након одређивања мера заштите, јер се својим возилом кретао у непосредној близини тужиље, пратећи је скоро целим путем до посла, чак и при чињеници да је била у друштву свог новог емотивног партнера. Све то јасно указује на висок степен дрскости и безобзирности туженог према тужиљи и његовој злонамерности, јер оваквим актом тужени тужиљи ставља до знања да не преза ни од судских забрана, односно да не одустаје од намере да је и даље узнемирава чак и у ситуацији када није сама.

Код таквог стања ствари и по оцени Врховног суда, продужење мера заштите од насиља у породици представља адекватан начин да се обезбеди стварање услова за спокојство и душевни мир тужиље као жртве насиља. Даље онемогућавање оваквог понашања туженог у односу на тужиљу јесте не само превентивног карактера, већ и спречавање да такво узнемиравање добије још већу узлазну линију, што може довести до негативних последица по психичко и физичко здравље тужиље, посебно у условима када је то стање угрожено и по томе да је тужиљу неко позивао са непознатог броја, разбио стакло на тераси, пробушио гуме и пролио фарбу на возилу тужиље, што у сплету свих околности оправдано код тужиље изазива страх, те и због тога тога што је мишљење саме жртве о степену опасности која јој прети значајно приликом одлучивања да ли ће се мере заштите одредити односно продужити, јер управо је жртва та којој се заштита пружа, па је њена субјективна процена, заснована на искуству, кључни фактор приликом доношења одлуке.

Мере заштите од насиља у породици не штите само жртве насиља, већ и учиниоце, јер их својим постојањем и деловањем осујећују у понављању недозвољеног понашања и следом тога штите од поновног трпљења законских последица. Имајући у виду свеобухватно понашање туженог у периоду пре и у току трајања мера заштите, јасно произлази да исте још увек нису постигле своју сврху и да је оправдано тражено продужење ради заштите бивше супруге.

Имајући све то у виду, по оцени Врховног суда, нижестепени судови су правилно и потпуно утврдили све релевантне чињенице од значаја за одлучивање и правилном применом члана 197, 198. и 199. Породичног закона закључили да постоје услови за продужење мера заштите од насиља у породици.

Приликом доношења одлуке, овај суд је ценио и остале ревизијске наводе, али је нашао да су без утицаја на другачију одлуку суда, јер су у питању наводи који су истицани у жалби против првостепене пресуде, које наводе је другостепени суд правилно оценио као неосноване и за ту оцену дао јасне и довољне разлоге, које овај суд прихвата. Између осталог, ревизија оспорава правилност утврђеног чињеничног

стања, из којег разлога ревизија не може да се изјави, према члану 407. став. 2. Закона о парничном поступку.

Из изнетих разлога, применом члана 414. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци пресуде.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**